

עבודה זרה סח

תניא ר' מאיר: אחד נותן טעם לפגם ואחד נותן טעם לשבח אסור
 ר' שמעון: לשבח אסור ולפגם מותר

עולא: מחלוקת שהשביח ולבסוף פגם אבל פגם מעיקרא דברי הכל מותר.
 ר' יוחנן: בפוגם מעיקרא מחלוקת.
 איבעיא להו בפוגם מעיקרא מחלוקת אבל השביח ולבסוף פגם דברי הכל אסור או דלמא בין בזו ובין בזו מחלוקת?

ר' יוחנן	עולא	
מחלוקת	מותר	<u>פוגם מעיקרא וגם עכשיו פוגם</u>
אסור	אסור	<u>השביח מעיקרא וגם עכשיו משביח</u>
איבעיא להו . . . תיקו למסקנא: ד"ה אסור	מחלוקת	<u>השביח מעיקרא אבל עכשיו פוגם</u> [יין נפל לגריסין צוננים והרתיח]

תא שמע: שאור של תרומה ושל חולין שנפלו לתוך העיסה, בזה כדי להחמיץ ובה כדי להחמיץ, וחימצו:

א	נפלו ביחד	מחלוקת	ת"ק אוסר ר"ש מתיר	השביח האיסור ביחד ולבסוף פגם מתיר ר"ש
ב-א	נפל של תרומה תחילה	דברי הכל	אסור	השביח האיסור לחוד ולבסוף פגם ד"ה אסור
ב-ב	נפל של חולין תחילה	מחלוקת	ת"ק אוסר ר"ש מתיר	[לגלויי ש"מחמע עיסות אחרות" אינו השבחה לר"ש]
ג	יין שנפל לתוך עדשים	מחלוקת	ת"ק אוסר ר"ש מתיר	גם בפוגם מעיקרא מחלוקת ות"ק אוסר